

บทอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รวมทั้งสิ้น 400 คำ)

พระราชประวัติพญามังราย

พญามังรายประสูติวันอาทิตย์ แรม 9 ค่ำ เดือน 3 ปีจอ สัมฤทธิ์ศกจุลศักราช 600 (พ.ศ. 1781) เวลาบ่าย เป็นพระราชโอรสในพญาลาวเม็ง กับพระนางอัวมิ่งจอมเมือง พระราชธิดาของท้าวรุ่งแก่นชายเจ้าเมืองเชียงรุ่ง พญาลาวเม็งปกครองชนเผ่าไทยยวน ใน “อาณาจักรหิรัญนครเงินยาง”

พญาลาวเม็งโปรดเกล้า ให้มังรายราชกุมารไปสัมพันธ์ไมตรีกับเมืองต่างๆ จนกระทั่งมีสัมพันธ์ไมตรีกับนครเชียงเรือง ได้พบรักกับพระนางอัวมิ่งเวียงไชย พระราชธิดาของพญาเจืองฟ้า เจ้านครเชียงเรือง ทั้งสองได้เข้าพิธีวิวาห์มงคลกันที่เมืองหิรัญนครเงินยาง ที่เมืองนี้ พระองค์ได้ทรงสาบานกับพระนางอัวมิ่งเวียงไชยว่าจะมีมเหสีเพียงพระองค์เดียว ทั้งสองพระองค์ มีโอรส 3 องค์ ได้แก่ เจ้าขุนเครื่อง เจ้าขุนคราม และเจ้าขุนเครือ

เมื่อพระองค์มีพระชนมายุได้ 20 ชันษา พญาลาวเม็งก็เสด็จสวรรคต พญามังรายสวดยราชสมบัติแทน ครั้นเมื่อได้ขึ้นครองราชสมบัติแล้ว ก็ทรงมีพระราชดำริที่จะรวบรวมเมืองใหญ่น้อยในแคว้นล้านนาเข้าเป็นอาณาจักรเดียวกันเพื่อความสงบสุขของอาณาจักร ประชาชน พระองค์จึงให้พระยามหานครทั้งหลายไปถวายบังคม เมืองใดแข็งข้อไม่ยอมอ่อนน้อม ก็แต่งกองทัพออกไปปราบปราม ได้เมืองใดก็ให้ถอดเจ้าผู้ครองนครออก แล้วแต่งตั้งขุนนางอยู่รั้งเมืองแทน แต่นั้นมาหัวเมืองใหญ่น้อยทั้งหลายต่างพากันมาอ่อนน้อมยอมเป็นเมืองขึ้นโดยสิ้นเชิง ในพ.ศ. 1829 ได้ยกทัพไปตีเมืองหงสาวดีพระเจ้าเจงมุกเจงเจ้าเมืองหงสาวดีเกรงพระบารมีจึงแต่งเครื่องราชบรรณาการมาถวายขอเป็นไมตรีโดยยกพระราชธิดาพระนามว่านางปายโค (ตะละแม่ศรี) ให้เป็นบาทบาจาริกา

เมื่อพระนางอัวมิ่งเวียงไชยทรงทราบว่าพญามังรายรับนางปายโคเป็นมเหสีอีกองค์ ก็ทรงสลดพระทัยที่พญามังรายทรงผิดคำสาบาน จึงสละพระองค์ออกจากพระราชวังเวียงกุมกามและบวชชี พญามังรายเสด็จสวรรคตด้วยต้องอสุนีบาตขณะออกประพาสตลาด เมื่อ พ.ศ. 1860 รวมพระชนมายุ 79 ชันษา เชื่อว่าทรงสิ้นพระชนม์เพราะผิดคำสาบาน

แบบบันทึกการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง

ในการสอบคัดกรองการอ่าน (400 คำ)

ชื่อ - สกุล

เลขที่

เวลาอ่านที่กำหนดให้ 5 นาที

เวลาที่ใช้อ่านจริง

ให้ทำเครื่องหมาย X ทับคำที่นักเรียนอ่านผิด รวมจำนวนคำที่อ่านผิด

พระ	ราช	ประวัติ	พญา	มังราย

พญา	มังราย	ประสูติ	วัน	อาทิตย์	แรม	9	คำ	เดือน	3	ปี	จอ	สัมฤทธิ์	ศก
จุล	ศักราช	600	(พ.ศ.	1781)	เวลา	ย่า	รุ่ง	เป็น	พระ	ราช	โอรส	ใน	พญา
ลาว	เม็ง	กับ	พระ	นาง	อ้าว	มิ่ง	จอม	เมือง	พระ	ราช	ธิดา	ของ	ท้าว
รุ่ง	แก่น	ชาย	เจ้า	เมือง	เชียงรุ่ง	พญา	ลาว	เม็ง	ปกครอง	ชน	เผ่า	ไทย	ยวน
ใน	อาณาจักร	หิรัญ	นคร	เงิน	ยาง	พญา	ลาว	เม็ง	โปรด	เกล้า	ให้	มังราย	ราช
กุมาร	ไป	สัมพันธไมตรี		กับ	เมือง	ต่างๆ	จนกระทั่ง		มี	สัมพันธไมตรี		กับ	นคร
เชียงเรือง		ได้	พบ	รัก	กับ	พระ	นาง	อ้าว	มิ่ง	เวียง	ไชย	พระ	ราช
ธิดา	ของ	พญา	เจือง	ฟ้า	เจ้า	นคร	เชียงเรือง		ทั้ง	สอง	ได้	เข้า	พิธี
อ่าว	มงคล	กัน	ที่	เมือง	หิรัญ	นคร	เงิน	ยาง	ณ	ที่	เมือง	นี้	พระองค์
ได้	ทรง	สาบาน	กับ	พระ	นาง	อ้าว	มิ่ง	เวียง	ไชย	ว่า	จะ	มี	มเหสี
เพียง	พระองค์	เดียว	ทั้ง	สอง	พระองค์	มี	โอรส	3	องค์	ได้แก่	เจ้า	ขุน	เครื่อง
เจ้า	ขุน	คราม	และ	เจ้า	ขุน	เครือ	เมื่อ	พระองค์	มี	พระชนมายุ		ได้	20
ชันษา	พญา	ลาวเม็ง	ก็	เสด็จ	สวรรคต	พญา	มังราย	เสวย	ราช	สมบัติ	แทน	ครั้ง	เมื่อ
ได้	ขึ้น	ครอง	ราช	สมบัติ	แล้ว	ก็	ทรง	มี	พระ	ราช	ดำริ	ที่	จะ
รวบรวม	เมือง	ใหญ่	น้อย	ใน	แคว้น	ล้านนา	เข้า	เป็น	อาณาจักร	เดียว	กัน	เพื่อ	ความ
สงบ	สุข	ของ	อาณาจักร	ประชาราษฎร์		พระองค์	จึง	ให้	พระยา	มหา	นคร	ทั้ง	หลาย
ไป	ถวาย	บังคม	เมือง	ใด	แจ้ง	ข้อ	ไม่	ยอม	อ่อน	น้อม	ก็	แต่ง	กองทัพ
ออก	ไป	ปราบปราม	ตี	ได้	เมือง	ใด	ก็	ให้	ถอด	เจ้า	ผู้	ครอง	นคร
ออก	แล้ว	แต่งตั้ง	ขุน	นาง	อยู่	วัง	เมือง	แทน	แต่	นั้น	มา	หัว	เมือง
ใหญ่	น้อย	ทั้งหลาย	ต่าง	พา	กัน	มา	อ่อน	น้อม	ยอม	เป็น	เมือง	ขึ้น	โดย
สิ้นเชิง	ใน	พ.ศ.	1829	ได้	ยก	ทัพ	ไป	ตี	เมือง	หงสาวดี		พระ	เจ้า
เจง	พยุ	เจง	เจ้า	เมือง	หงสาวดี	เกรง	พระ	บารมี	จึง	แต่ง	เครื่อง	ราช	บรรณาการ
มา	ถวาย	ขอ	เป็น	ไมตรี	โดย	ยก	พระ	ราช	ธิดา	พระ	นาม	ว่า	นาง
พาย	โค	(ตะละแม่ศรี)	ให้	เป็น	บาท	บา	จา	ริกา	เมื่อ	พระ	นาง	อ้าว	มิ่ง
เวียง	ไชย	ทรง	ทราบ	ว่า	พญา	มังราย	รับ	นาง	พาย	โค	เป็น	มเหสี	อีก
องค์	ก็	ทรง	สลด	พระทัย	ที่	พญา	มังราย	ทรง	ผิด	คำ	สาบาน	จึง	สละ
พระองค์	ออก	จาก	พระ	ราช	วัง	เวียง	กุม	กาม	และ	บวช	ชี	พญา	มังราย
เสด็จ	สวรรคต	ด้วย	ต้อง	อสุนีบาต	ขณะ	ออก	ประ	พาส	ตลาด	เมื่อ	พ.ศ.	1860	
ทรง	พระชนมายุ		79	ชันษา	เชื้อ	ว่า	สิ้น	พระ	ชนม์	เพราะ	ผิด	คำสาบาน	